

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ**

**ПІДГОТОВКА СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА
НА ЗАСАДАХ ПАРТНЕРСТВА**

**МАТЕРІАЛИ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
24 ЛИСТОПАДА 2015 РОКУ**

ХАРКІВ – 2015

проблеми, координації зусиль найближчого оточення особистості, створення груп підтримки;

— здійснення корекції стосунків, способів соціальної дії, посередництва в творчому розвитку особистості і групи шляхом моделювання ситуацій, які сприятимуть оволодінню вихованцями новим досвідом, допомозі в розблокуванні позитивних емоцій, створенні ситуації успіху, зміні уявлень вихованця про своє „Я”, підтримці ініціатив окремого учня чи групи, створенню умов для творчості;

— здійснення аналізу ефективності соціально-педагогічної діяльності (насамперед, власної) у конкретному освітньому закладі;

— визначення перспектив розвитку соціально-педагогічної діяльності в освітніх закладах.

Виробнича соціально-педагогічна практика здійснюється шляхом роботи студента у статусі помічника соціального педагога у вищезазначених освітніх установах.

ПОРОХНЯ Л.А.

ОСОБЛИВОСТІ ОСОБИСТІСНО-СИТУАТИВНОГО КОМПОНЕНТУ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО УЧИТЕЛЯ ДО ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТНИХ СИТУАЦІЙ В УЧНІВСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Проблема підготовки компетентного, гнучкого, конкурентоспроможного професіонала, який здатний досягати поставлених завдань в умовах мінливості, підвищеної конфліктності сучасного суспільства – найважливіше завдання сучасної вищої школи.

У всіх суспільних сферах конфлікти завжди були і будуть. Тому питання підготовки майбутнього вчителя, здатного ефективно попереджувати та розв'язувати конфліктні ситуації в учнівському середовищі досить актуальне, зважаючи на сьогоденні українські реалії.

Готовність майбутнього вчителя до попередження та розв'язання конфліктних ситуацій в учнівському середовищі виконує функцію регулятивного базису для орієнтовно-перетворюючої (конструктивної) діяльності стосовно попередження та розв'язання конфліктних ситуацій.

Тому один з компонентів вище зазначеної готовності ми схарактеризували як особистісно-ситуативний.

Розкриваючи цей компонент, визначимо основні вимоги до особистості майбутнього учителя, що забезпечують його готовність до попередження та розв'язання конфліктних ситуацій серед учнів, а саме наявність у майбутнього педагога таких здібностей, як:

1) комунікативність – професійна здатність педагога, що характеризується необхідністю спілкування, готовність легко вступити в контакт, викликати позитивні емоції у співрозмовника та відчувати задоволення від спілкування;

- 2) перцептивні здібності – професійна проникливість, уважність, педагогічна інтуїція, здатність сприймати та розуміти іншу людину;
- 3) сугестивні здібності – уміння за допомогою слова, волі емоційно впливати на учнів;
- 4) динамізм особистості – здатність активно впливати на іншу людину;
- 5) емоційна стабільність – здатність володіти собою, здійснювати саморегуляцію в будь-якій ситуації, незалежно від зовнішніх факторів, які провокують емоційний зрив;
- 6) емпатія та доброзичливість – емоційно-зацікавлене позитивне ставлення до суб'єкта (учня), об'єкта (конфліктної ситуації) та способу діяльності (попередження та розв'язання конфліктної ситуації);
- 7) оптимістичне прогнозування розвитку особистості учня, віра в можливість дитини, вміння бачити в ній найкраще і спиратися на це краще у вихованні, а також віра у власні можливості та успіх своєї справи;
- 8) креативність як здатність до творчості, схильність генерувати незвичайні ідеї, відходити від традиційних схем швидко вирішувати проблемні та конфліктні ситуації.

До зазначених якостей доцільно віднести також педагогічний такт, що означає поєднання ціннісного ставлення до учнів, моральних якостей вчителя з терпінням і витримкою, вмінням управляти своїм емоційним станом і приймати обмірковані рішення.

Сукупність зазначених якостей визначає конфліктогенну позицію вчителя, яка вимагає, перш за все, рефлексії. Рефлексія є необхідним компонентом конструктивної взаємодії, адже постійне переосмислення та повторна перевірка власних якостей, позицій, адекватна оцінка своїх дій, уміння помічати позитивні та негативні реакції опонента на свою поведінку та визначати їхні причини допомагають продуктивно попереджувати та розв'язувати конфліктні ситуації в учнівському середовищі.

РАЗМОЛОДЧИКОВА І.В.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА У ПРОЦЕСІ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ

Розбудова незалежної Української держави вимагає ґрунтовної підготовки широкого спектра спеціалістів. У відтворенні продуктивних сил, формуванні інтелектуального потенціалу нації та всебічному розвитку особистості як найбільшої суспільної цінності освіта відіграє визначальну роль.

Освіта вважається національним надбанням кожної країни. У Державній програмі «Вчитель» зазначається, що освіта є «пріоритетною сферою в соціально-економічному, духовному і культурному розвитку Української держави». Ключовою фігурою в системі освіти виступає педагог. Через його діяльність «реалізується державна політика, спрямована на зміцнення